390L0377

Nr L 185/16 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 17.7.90

RÅDETS DIREKTIV

av den 29 juni 1990

om ett gemenskapsförfarande för att främja öppenheten beträffande prissättningen på gas och el levererad till industriella slutanvändare

(90/377/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 213 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag(1),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande(2),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande(3), och

med beaktande av följande:

I samma mån som öppenhet beträffande prissättningen på energi stärker de betingelser som förhindrar att konkurrensen på den gemensamma marknaden blir snedvriden är den väsentlig för att åstadkomma och vidmakthålla en smidigt fungerande inre marknad för energi.

Öppenhet kan bidra till att hindra ogynnsam särbehandling av vissa användare då den förbättrar deras möjligheter att välja mellan olika energikällor och olika leverantörer.

För närvarande varierar graden av öppenhet mellan olika energikällor och mellan olika länder eller regioner inom gemenskapen och äventyrar därmed genomförandet av en inre energimarknad.

Då emellertid det pris en näringsidkare betalar för energi är en av de faktorer som påverkar hans konkurrensförmåga, bör detta skyddas mot insyn.

Det system med normalanvändare som tillämpas av Europeiska gemenskapernas statistikkontor (EG:s statistikkontor) i dess prisrapportering, och det system för marknadspriser som kommer att införas för större industriella elanvändare ger dock garantier för att öppenhet beträffande prissättningen inte äventyrar skyddet mot obehörig insyn.

De elkonsumentkategorier som nu används av EG:s statistikkontor måste utökas så långt detta är möjligt utan att konsumenterna upphör att vara representativa.

På så sätt kan öppenhet beträffande slutanvändarpriser nås utan att äventyra det nödvändiga skyddet mot obehörig insyn för leveranskontrakten. Av hänsyn till detta skydd måste en konsumentkategori omfatta minst tre konsumenter för att prisuppgifter skall få publiceras.

Information om gas- och elförbrukning i industrin möjliggör också jämförelser med priser på energi från andra källor (både fossila och förnybara källor) och med priser som betalas av andra förbrukare.

Både leverantörer och konsumenter av gas och el är oavsett detta direktivs tillämpning underkastade fördragets konkurrensregler, och kommissionen kan därför begära besked om priser och köpvillkor.

Redovisning av gällande prissättningssystem ingår i prisöppenheten.

Redovisning av konsumenternas fördelning på kategorier och dessas respektive marknadsandelar är också en del av prisöppenheten.

De upplysningar som lämnas till EG:s statistikkontor om priser och köpvillkor för förbrukare och om de prissättningssystem som är i bruk samt om förbrukarnas fördelning på förbrukarkategorier måste ge kommissionen tillräckligt underlag för att fatta beslut när så behövs om åtgärder eller förslag som är lämpliga med hänsyn till rådande läge på energimarknaden.

De uppgifter som tillställs statistikkontoret blir mera tillförlitliga om företagen själva sammanställer dem.

Information om de regler om beskattning och avgifter till myndighet som gäller i varje medlemsstat är viktig för att åstadkomma prisöppenhet.

Det måste vara möjligt att kontrollera tillförlitligheten hos de uppgifter som lämnas till statistikkontoret.

Öppenhet förutsätter att uppgifter om priser och prissättningssystem offentliggörs och sprids så mycket som möjligt bland energiförbrukarna.

(1) EGT nr C 257, 10.10.1989, s. 7.
(2) EGT nr C 149, 18.6.1990.
(3) EGT nr C 75, 26.3.1990, s. 18.

För att kunna åstadkomma prisöppenheten måste ett system bygga på den beprövade sakkunskap och metodik som har utvecklats och tillämpats av statistikkontoret för bearbetning, kontroll och publicering av statistiska uppgifter.

Med hänsyn till skapandet av den inre marknaden för energi bör systemet för prisöppenhet komma i drift så snart som möjligt.

Enhetligt genomförande av detta direktiv i alla medlemsstater blir möjligt först när marknaden för naturgas, i synnerhet med tanke på infrastrukturen, nått tillräcklig mognad.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att företag som levererar gas eller el till industriella slutanvändare skall, såsom anges i bilagorna 1 och 2, i den form som föreskrivs i artikel 3, underrätta EG:s statistikkontor om

1. priser och köpvillkor vad avser gas och el till industriella slutanvändare,

2. det prissättningssystem som tillämpas,

3. en fördelning av förbrukarna och förbrukade energikvantiteter på förbrukarkategorier vilken är representativ på nationell nivå.

Artikel 2

1. De företag som avses i artikel 1 skall sammanställa i artikel 1.1 och 1.2 föreskrivna uppgifter den 1 januari och den 1 juli varje år. Dessa uppgifter, utarbetade i enlighet med de föreskrifter som avses i artikel 3, skall tillställas EG:s statistikkontor och behöriga myndigheter i medlemsstaterna inom två månader.

2. På basis av uppgifter som avses i punkt 1 skall statistikkontoret varje maj och november i lämplig form offentliggöra priserna på gas och el för industriella förbrukare och de prissättningssystem som tillämpats för ändamålet.

3. Den information som föreskrivs i artikel 1.3 skall vartannat år tillställas statistikkontoret och behöriga myndigheter i medlemsstaterna. Första rapport härom från statistikkontoret skall avse situationen den 1 januari 1991. Denna information skall inte offentliggöras.

Artikel 3

Tillämpningsföreskrifter om form, innehåll och utformning i övrigt av den rapportering som föreskrivs i artikel 1 lämnas i bilagorna 1 och 2.

Artikel 4

EG:s statistikkontor får inte röja upplysningar som kontoret har erhållit med tillämpning av artikel 1 om dessa är av sådan beskaffenhet att de kan vara föremål för kommersiellt insynsskydd. Sådana insynsskyddade statistiska uppgifter som lämnats till statistikkontoret skall vara åtkomliga endast för tjänstemän hos statistikkontoret och får användas endast för statistiska ändamål.

Denna föreskrift utgör dock inget hinder för att sådana uppgifter offentliggörs i en sådan aggregerad form att enskilda kommersiella transaktioner inte kan identifieras.

Artikel 5

När EG:s statistikkontor iakttar statistiskt signifikanta orimligheter eller inkonsekvenser i de uppgifter som lämnas enligt detta direktiv kan kontoret hos de nationella organen begära tillstånd att ta del av ifrågavarande icke-aggregerade uppgifter och av de metoder för beräkning och utvärdering som ligger till grund för de aggregerade uppgifterna, i syfte att identifiera och i vissa fall rätta uppgifter som bedömts vara oriktiga.

Artikel 6

Kommissionen skall vid behov göra de ändringar i föreskrifterna i bilagorna till detta direktiv som kan befinnas lämpliga med hänsyn till de speciella problem som har framkommit. Sådana ändringar får dock enbart avse de tekniska detaljer som föreskrivs i bilagorna och får inte vara av sådan beskaffenhet att systemets uppbyggnad i stort förändras.

Artikel 7

Vid sådan ändring av föreskrifter i bilagorna som avses i artikel 6 skall kommissionen biträdas av en rådgivande kommitté, med företrädare för medlemsstaterna och under ordförandeskap av en företrädare för kommissionen.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall – vid behov efter omröstning – yttra sig över förslaget inom den tid som ordförande bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är.

Kommitténs yttrande skall protokollföras. Dessutom skall varje medlemsstat ha rätt att få sitt yttrande taget till protokollet.

Kommissionen skall ta största hänsyn till det yttrande kommittén avgivit. Den skall underrätta kommittén om på vad sätt den har beaktat dess yttrande.

Artikel 8

En gång om året skall kommissionen lämna en sammanfattande rapport om detta direktivs tillämpning till Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 juli 1991. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Vad gäller naturgas kommer direktivet inte att vara genomfört i någon medlemsstat förrän fem år efter det att denna energiform har införts på marknaden i landet. Tidpunkten för denna energikällas marknadsintroduktion skall utan dröjsmål uttryckligen rapporteras till kommissionen av medlemsstaten.

Artikel 10

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 29 juni 1990.

På rådets vägnar

M. SMITH

Ordförande

BILAGA 1

SÄRSKILDA FÖRESKRIFTER OM GAS

1. Två slags gas berörs:

   a) Naturgas.

   b) Fabricerad gas(1).

2. När bägge gastyperna distribueras i samma tätort eller område måste uppgifter redovisas om bägge utom då förbrukningen är mindre än 10 % av förbrukningen av naturgas och fabricerad gas på de orter och i de områden som nämns i punkt 11 nedan.

3. Endast gasdistribution via rörledning beaktas.

4. De priser som skall redovisas är de som betalas av slutanvändaren.

5. Den användning som avses är all användning för industriella ändamål.

6. Undantagna från systemet är förbrukare som använder gas

   a) för elproduktion i kraftverk för distribution till allmänheten,

   b) för annat ändamål än som energikälla (t. ex. i kemisk industri),

   c) i större kvantitet än som motsvarar 4 186 000 GJ per år (=1 163 GWh per år).

7. De priser som redovisas skall baseras på ett system av typförbrukare som väsentligen definieras genom nivån och förbrukningsprofilen (eller belastningstal)(2) för sin gasförbrukning.

8. Andra parametrar som kan spela in vid prissättningen (t. ex. risken för leveransavbrott) bestäms i varje enskilt fall, varvid den lösning väljs som är mest vanlig i praktiken.

9. I priserna skall inräknas mätarhyra, fast avgift och betalning för förbrukad kvantitet. De skall inte omfatta avgiften för installationen hos en nytillträdande förbrukare.

10. Följande industriella typförbrukare, betecknade I1 t. o. m. I5, har valts ut:

	Årsförbrukning					Förbrukningsprofil
I_1	418,60	GJ	eller	116 300	kWh	Inga belastningstal fastställda(*)
I_2	4 186	GJ	eller	1 163 000	kWh	200 dagar
I_{3-1}	41 860	GJ	eller	11,63	GWh	200 dagar 1 600 tim
I_{3-2}	41 860	GJ	eller	11,63	GWh	250 dagar 4 000 tim
I_{4-1}	418 600	GJ	eller	116,3	GWh	250 dagar 4 000 tim
I_{4-2}	418 600	GJ	eller	116,3	GWh	330 dagar 8 000 tim
I_{5-4}	4 186 000	GJ	eller	1 163	GWh	330 dagar 8 000 tim

(*) Vid behov: 115–200 dagar

(1) Med "fabricerad gas" avses en energiprodukt framställd ur kol eller mineraloljeprodukter ellerur naturgas, som ombildats genom t.ex. krackning eller blandats.
Detta direktivs tillämpningsområde omfattar inte gasol (butan, propan), koksugnsgas ellermasugnsgas.

(2) Det första belastningstalet, nd, är det antal dagar som skulle krävas om hela årsförbrukningen Qa skedde med maximala dagsförbrukningen:

$$nd = \frac{Qa}{Qd_{max}}$$

Det andra belastningstalet, nh, är det antal timmar som skulle krävas om hela årsförbrukningen skedde med maximal timförbrukning:

$$nd = \frac{Qa}{Qd_{max}}$$

I formlerna ovan är
Qa = den volym som förbrukas under ett år,
Qd_{max} = maximala uttaget under en dag,
Qh_{max} = maximala uttaget under en timme.

11. Priser skall noteras på följande orter och i följande regioner:

— Belgien:	Bryssel
— Danmark:	Köpenhamn
— Förbundsrepubliken Tyskland:	Hamburg, Hannover, Weser-Ems, Dortmund, Düsseldorf, Frankfurt am Main, Stuttgart, München
— Spanien:	Madrid, Barcelona, Valencia, Nordspanien, Östspanien
— Frankrike:	Lille, Paris, Strasbourg, Marseille, Lyon, Toulouse
— Irland:	Dublin
— Italien:	Milano, Turin, Genua, Rom, Neapel
— Luxemburg:	Staden Luxemburg
— Nederländerna:	Rotterdam
— Portugal:	Lissabon
— Storbritannien:	London, Leeds, Birmingham.

12. De priser som anges skall bygga på de taxor, avtal, villkor och regler som är i kraft vid början av varje sexmånadersperiod (dvs. i januari respektive juli), med avräkning av alla rabatter.

13. Om flera taxor är tillämpliga, väljs den som är mest förmånlig för kunden, efter det att man har undantagit dem som inte används i praktiken eller bara tillämpas för ett försumbart antal förbrukare.

14. När det bara finns kvasi-taxor, specialavtal eller fritt förhandlade priser, väljs det pris som förekommer oftast – det som är mest representativt vid givna leveransbetingelser.

15. Priser skall uttryckas i nationell valuta per fysisk mängd gas(1). Den förbrukade energimängden mäts, som brukligt är i gasbranschen, med utgångspunkt från bruttokalorivärdet (GCV).

16. Två prisnivåer skall visas(2):

— pris efter avdrag av alla skatter

— pris inklusive alla skatter (utom avdragsgill mervärdesskatt).

17. Skattesatser och metoderna för beräkning av skatterna, som skall inbegripa alla skatter, vare sig nationella, regionala eller lokala, som tas ut på gasförsäljning till förbrukaren, skall också rapporteras.

18. En förklaring som är tillräckligt ingående för att exakt beskriva prissättningssystemet skall bifogas. Särskild uppmärksamhet måste ägnas förändringar som inträffat sedan föregående prisundersökning.

19. I medlemsstater där ett gasbolag täcker all försäljning för industriella ändamål i landet, bör informationen lämnas av detta bolag. I medlemsstater där en eller flera regioner betjänas av mera än ett gasbolag, bör uppgifterna lämnas av ett oberoende statistikorgan.

20. Av hänsyn till insynsskyddet bör uppgifter om pris meddelas endast när det i ifrågavarande medlemsstat eller region finns minst tre förbrukare av var och en av de kategorier som avses i punkt 10.

---

(1) När kubikmeter används skall energiinnehållet i respektive energivara anges i GJ, i kWh eller – intill 1999 enheter – i thermer.
(2) Priset utan skatt erhålles direkt ur taxor och avtal. Priset utom avdragsgill mervärdeskattomfattar alla andra specialskatter som debiteras.

BILAGA 2

SÄRSKILDA FÖRESKRIFTER OM EL

De rapporter om elmarknaden som lämnas vid tillämpningen av detta direktiv måste omfatta följande uppgifter:

I. Undersökning av den "typiske förbrukaren" (avseende förbrukare med ett högsta effektuttag av intill 10 MW (netto).

1. Den tidigare undersökning av elpriser för typförbrukare i gemenskapen som har utförts av kommissionen kommer att utvidgas så att den omfattar också två kategorier av industriella typförbrukare med maximalt effektuttag (netto) av 10 MW och inlemmas i de undersökningar som föreskrivs i detta direktiv.

2. Elpriser i medlemsstater med en enda nationell taxa undersöks endast på en ort; för medlemsstater där taxorna varierar inom landet kommer priserna att noteras på ett representativt urval av orter enligt följande:

— Belgien: Landet i dess helhet

— Förbundsrepubliken Tyskland: Hamburg, Hannover, Düsseldorf, Frankfurt am Main, Stuttgart, München, västregionen, sydregionen

— Danmark: Landet i dess helhet

— Spanien: Madrid

— Frankrike: Lille, Paris, Marseille, Lyon, Toulouse, Strasbourg

— Grekland: Aten

— Irland: Dublin

— Italien: Nord- och Centralitalien, Syditalien och öarna

— Luxemburg: Landet i dess helhet

— Nederländerna: Rotterdam (GEB), Nordholland (PEN), Norra Brabant (PNEM)

— Portugal: Lissabon, Poma Delgada (autonomt område i Azorerna)

— Storbritannien: London, Glasgow, Leeds, Birmingham.

3. Elpriser undersöks för följande nio kategorier av typiska industriella typförbrukare:

Typ-årsförbrukare	Maximal årlig förbrukning, kWh	Maximalt årligt effektuttag, kW	Maximal årlig utnyttjandetid, tim
I_a	30 000	30	1 000
I_b	50 000	50	1 000
I_c	160 000	100	1 600
I_d	1 250 000	500	2 500
I_e	2 000 000	500	4 000
I_f	10 000 000	2 500	4 000
I_g	24 000 000	4 000	6 000
I_h	50 000 000	10 000	5 000
I_i	70 000 000	10 000	7 000

Maximalt effektuttag (netto) är den största förbrukningen under en kvarts timme under ett år, uttryckt i kW. Leveranspriset beräknas för $\cos\varphi = 0{,}90$. Vid taxor som bygger på halvtimmesförbrukning skall typförbrukarens maximala effektuttag multipliceras med koefficienten 0,98. Vid taxor som bygger på effektuttag uttryckt i kVA görs en justering genom att dividera typförbrukarens maximala effektuttag (netto) i kW med koefficienten $\cos\varphi = 0{,}90$.

4. Vid taxor som bygger på mätning av maximalt effektuttag oftare än en gång per år multipliceras kapacitetsavgiften med följande koefficienter:

TABELL ÖVER KORREKTIONSKOEFFICIENTER FÖR EFFEKTAVGIFTER

Utnyttjandetid (tim/år)	Maximalt effektuttag under en månad	Maximalt effektuttag under en tvåmånaders-period	Maximalt effektuttag under ett kvartal	Genomsnittlig effekt under de tre månader då uttaget varit störst	Genomsnittlig effekt under de två månader då uttaget varit störst	Maximalt effektuttag under ett år
1 000	0,81	0,83	0,86	0,94	0,96	1,0
1 600	0,83	0,85	0,88	0,95	0,97	1,0
2 500	0,85	0,87	0,90	0,96	0,98	1,0
4 000	0,90	0,91	0,95	0,98	0,99	1,0
5 000	0,90	0,91	0,95	0,98	0,99	1,0
6 000	0,96	0,97	0,98	0,99	0,995	1,0
7 000	0,96	0,97	0,98	0,99	0,995	1,0

5. När nedsatt pris debiteras för förbrukningen under vissa perioder med lägre belastning skall vid beräkningen av genomsnittligt pris per kWh följande förbrukning antas ske under lågpristid:

Typförbrukare	Årsutnyttjandetid	Årsförbrukning	Årsförbrukning (i 1 000 kWh) till nedsatt pris vid olika lång lågbelastningsperiod (tim/dygn)					
	tim	1 000 kWh	7 h	8 h	9 h	10 h	11 h	12 h
I_a	1 000	30	0	0	0	0	0	0
I_b	1 000	50	0	0	0	0	0	0
I_c	1 600	160	11	13	16	19	22	25
I_d	2 500	1 250	197	225	262	300	338	375
I_e	4 000	2 000	438	500	580	660	740	820
I_f	4 000	10 000	2 190	2 500	2 900	3 300	3700	4 100
I_g	6 000	24 000	7 140	8 160	9 120	10 080	11 040	12 000
I_h	5 000	50 000	13 100	15 000	17 000	19 000	21 000	23 000
I_i	7 000	70 000	23 300	26 600	29 400	32 200	35 000	37 800

När lågbelastningsperiodens längd ligger mellan de värden som anges i tabellen, skall den årliga förbrukningen till nattaxa skattas med interpolation.

För ytterligare lågtaxeperioder, t. ex. hela söndagsdygnet, skall endast hälften av de extra timmarna räknas och slås ut på alla årets dagar. Resultatet skall läggas till den normala lågbelastningsperioden innan man går in i ovanstående tabell.

6. När så är möjligt skall det redovisade priset bygga på en offentliggjord taxa som är tillämplig på ifrågavarande typförbrukarkategori. Finns det flera sådana taxor, tillämpas den som är mest förmånlig för kunden, efter det att man har undantagit dem som inte används i praktiken eller bara tillämpas för ett försumbart antal förbrukare. Finns bara kvasi-taxor eller specialavtal eller fritt förhandlade priser, redovisas det pris som förekommer oftast (som är mest representativt) vid ifrågavarande leveransvillkor.

7. När el till en viss typförbrukare kan levereras med olika spänningar antas den spänning som är mest representativ för typförbrukarkategorin i fråga. Samma princip skall tillämpas på andra parametrar som inte nämns i detta direktiv.

8. Priset per kWh skall beräknas så att det omfattar alla fasta avgifter (t. ex. mätarhyra, fasta effektavgifter) och priset för förbrukad energi. Det utgör därför hela det belopp som betalas, efter avdrag för bonus och rabatter, med ifrågavarande förbrukningsmönster, dividerat med den totala förbrukningen i kWh. Anslutningsavgifter för nytillträdande förbrukare skall dock inte medräknas. Trots att rapportering skall ske två gånger om året skall beräkningen bygga på årsförbrukning för att utesluta säsongsvariationer.

9. Priserna skall anges i nationell valuta per kWh(1)

— pris efter avdrag av alla skatter,

— pris inklusive alla skatter (utom avdragsgill mervärdesskatt).

Skattesatser och metoderna för beräkning av skatterna, som skall inbegripa alla skatter, vare sig nationella, regionala, eller lokala, som tas ut på elförsäljning till förbrukaren, skall också rapporteras.

10. En förklaring som är tillräckligt ingående för att exakt beskriva prissättningssystemet skall bifogas. Särskild uppmärksamhet måste ägnas förändringar som inträffat sedan föregående prisundersökning.

11. I medlemsstater där ett företag svarar för alla leveranser till landets industri, skall informationen lämnas av detta företag. I andra medlemsstater, där en eller flera regioner betjänas av mer än ett företag, skall informationen lämnas av ett oberoende statistiskt organ.

II. Undersökning av priser för storförbrukare (med mer än 10 MW maximalt effektuttag)

12. För att undersöka prissättningen för industriella förbrukare med mer än 10 MW maximalt effektuttag skall ett nytt system införas, som bygger på storförbrukarpriser enligt nedanstående definition.

13. I alla medlemsstater utom Förbundsrepubliken Tyskland och Storbritannien är variationerna inom landet i pris- och avgiftsstrukturen för stora industriella förbrukare relativt små, och storförbrukarpriser och därtill hörande information skall där därför samlas in och publiceras för medlemsstaten i dess helhet. I Förbundsrepubliken Tyskland och i Storbritannien kan däremot de geografiska variationerna vara signifikanta och informationen för dessa bägge medlemsstater skall därför lämnas och publiceras för vardera tre regioner, nämligen

Medlemsstat:	*Region*
Förbundsrepubliken Tyskland(2):	— Nord- och centralregionen
	— Västregionen
	— Sydregionen
Storbritannien	— England och Wales
	— Skottland
	— Nordirland

14. Storförbrukarpriser och därtill hörande information skall för varje medlemsstat på det sätt som anges i föregående punkt rapporteras för tre kategorier av stora industriella förbrukare, nämligen de förbrukare som har ett maximalt effektuttag av storleksordningen

— 25 MW; denna kategori omfattar förbrukare med maximalt effektuttag (netto) mellan 17,5 och 37,5 MW,

— 50 MW; denna kategori omfattar förbrukare med maximalt effektuttag (netto) mellan 37,5 och 62,5 MW,

— 75 MW; denna kategori omfattar förbrukare med maximalt effektuttag (netto) mellan 62,5 och 75 MW.

Dessa kategorier omfattar alla industriella förbrukare som också själva producerar en del av den el de behöver, men endast information rörande deras förbrukning av el från publika nät behöver rapporteras.

15. Storförbrukarpriset för en given MW-kategori – t.ex. för 25 MW-kategorin – är genomsnittspriset per kWh för en tänkt industriell förbrukare med ett normalt uttag av omkring 25 MW före prisnedsättning på grund av "specialfaktorer", som skall redovisas separat (jfr punkt 16 nedan). Förbrukningsmönstret för denna industriella förbrukare skall vara så representativt som möjligt (bortsett från "specialfaktorer") för alla industriella förbrukare i den ifrågavarande kategorin.

(1) Priset efter avdrag av alla skatter är det direkta resultatet av tillämpningen av taxor och avtal.
Priset inklusive skatt utom avdragsgill mervärdesskatt omfattar alla andra speciella skatter.

(2) De tyska delstaterna indelas i tre regioner på följande sätt:
— Nord- och centralregionen: Schleswig-Holstein, Hamburg, Bremen, Berlin, Niedersachsen, Nordhessen.
— Västregionen: Nordrhen-Westfahlen, Rhenlandet-Pfalz, Sydhessen, Saarland.
— Sydregionen: Baden-Würtemberg, Bayern.

För att få ett mått på homogenitet kommer kommissionen att definiera förbrukningsprofiler för storförbrukare i varje kategori (dvs. i 25 MW-kategorin, 50 MW-kategorin och 75 MW-kategorin) att i tillämpligt fall användas av leverantörerna. När dessa profiler inte är tillämpliga, får en leverantör med kommissionens medgivande definiera sina egna storförbrukarprofiler. Dessa profiler kan t.ex. avvika vad gäller belastningsfaktorn (med t. ex. belastningstalet "7 000" innebärande att årsförbrukningen motsvarar 7 000 timmar med högsta effektuttag) eller förbrukningens fördelning på olika delar av dygnet med olika taxa.

16. De storförbrukarpriser som anges skall beräknas så att de omfattar alla fasta avgifter (t. ex. mätaravgift, hyra av utrustning, fasta avgifter och effektavgifter osv.) förutom avgiften för förbrukade kWh. Anslutningsavgifter skall dock inte medräknas. Trots att uppgifterna skall lämnas två gånger om året, bör årsförbrukningen rapporteras på årsbasis för att undvika säsongsvariationer. Det sätt på vilket storförbrukarpriset beräknats, bl. a. de fasta avgifter som beaktats, skall redovisas.

17. För varje storförbrukarpris bör de speciella omständigheter som kan föranleda prisnedsättning (t. ex. avtalsvillkor rörande elavbrott) beskrivas jämte den prisnedsättning (t. ex. 6, 8 eller 10 procent) som kan komma ifråga. Dessa speciella förhållanden bör vara sådana som är representativa i undersökningen för dem som beaktas av leverantören gentemot förbrukare i den ifrågavarande MW-kategorin.

18. I medlemsstater där det finns mer än en elleverantör skall var och en av dessa till ett oberoende statistikorgan redovisa storförbrukarpriser och lämna därtill hörande information [om den tänkte industriella storförbrukarens förbrukningsprofil (punkt 15 ovan) och om speciella förhållanden och prisnedsättningar (punkt 17)]. Statistikorganet skall sedan i sin tur lämna uppgift om högsta och lägsta marknadspriser i medlemsstaten – i förekommande fall i varje region – för ifrågavarande MW-kategori jämte tillhörande information om dessa marknadspriser, till den nationella myndigheten och till EG:s statistikkontor. För övriga medlemsstater, där en nationell leverantör täcker hela landet, skall informationen direkt och samtidigt lämnas till den nationella myndigheten och till statistikkontoret.

19. Av hänsyn till insynsskyddet kommer storförbrukarpriser och dithörande information att redovisas av den nationella leverantören eller av den oberoende statistikmyndigheten (se punkt 18) endast när det i medlemsstaten eller regionen finns minst tre förbrukare i ifrågavarande MW-kategori.

20. Storförbrukarpriser skall också uttryckas på det sätt som anges i punkt 9.

21. Leverantörerna skall en gång vartannat år för varje MW-kategori (dvs. mellan 17,5 och 37,5 MW, mellan 37,5 och 62,5 MW och mellan 62,5 och 75,0 MW) tillhandahålla uppgifter om antalet kunder och dessas totala årliga förbrukning i GWh. Den information som föreskrivs i punkt 18 kan lämnas antingen via det oberoende statistikorganet, som skall samla information avseende medlemslandet i dess helhet, eller direkt och samtidigt till den nationella myndigheten och till EG:s statistikkontor. Den information som föreskrivs i denna punkt lämnas under insynsskydd och kommer inte att offentliggöras.